

РЕЦЕНЗІЇ

УДК 364.4-056.26:316.362

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ
«ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА СПІЛКИ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ
ЯК СУБ'ЄКТИ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ТА РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ПОСЛУГ
ЗАСОБАМИ ІНКЛЮЗИВНОГО ТУРИЗМУ В ГРОМАДІ» (2020)¹**

Кучер Галина, кандидат педагогічних наук, начальник Управління праці та соціального захисту населення Уманської міської ради, старший викладач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
ORCID 0000-0002-5807-7276
E-mail: galinakucher7@gmail.com

***PUBLIC ORGANIZATIONS AND UNIONS OF PERSONS WITH
DISABILITIES AS SUBJECTS OF PROVIDING SOCIAL AND
REHABILITATION SERVICES MEANS OF INCLUSIVE COMMUNITY
TOURISM***

Kucher Galina, PhD in Pedagogical Sciences, Head of the Department of Labor and Social Protection Uman City Council, Associate Professor of Social Pedagogy and Social Work Department, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University
ORCID 0000-0002-5807-7276
E-mail: galinakucher7@gmail.com

В умовах сьогодення громадські організації осіб з інвалідністю переживають новий етап розвитку, поступово переходячи від користувачів соціальних послуг до їхніх надавачів. Вони здійснюють соціально-громадську діяльність, спираючись на нові підходи у статутній діяльності, що спонукає шукати більш ефективні форми взаємодії з особами з інвалідністю різних нозологій і вікових категорій, державною владою, ЗМІ, бізнесом, а також між собою.

Громадські організації та спілки осіб з інвалідністю (далі – ГОІ) мають особливий вплив на розвиток соціалізації суспільства та доступного середовища в Україні. Вони є не тільки суб'єктами соціальної та економічної політики з їх домінуючими соціальними функціями (ефективним інструментом функціонування даних організацій), але й здійснюють пріоритетну діяльність з реалізації соціального державного замовлення.

З точки зору ефективності діяльності громадські організації осіб з

¹ Громадські організації та спілки осіб з інвалідністю як суб'єкти надання соціальних та реабілітаційних послуг засобами інклюзивного туризму в громаді: монографія / О. О. Кравченко, Н. М. Коляда, С. М. Каштан, І. А. Молоченко. Умань : Видавничо-поліграфічний центр «Візаві», 2020. 202 с.

інвалідністю як посередники між особою з інвалідністю та суспільством є важливим фактором упровадження різних форм діяльності в умовах зростаючої конкуренції за доступ до різних соціальних послуг, надання яких формують свідомість та поведінку особистості в сучасних умовах національного простору та середовища.

Роль ГОІ у соціальному захисті осіб з інвалідністю та інших вразливих верст населення (учасники бойових дій, ООС (АТО), ветерани війни і праці, чорнобильці та ін.) з кожним роком зростає поруч з іншими інститутами громадянського суспільства. Особливо затребуваною у різних сферах життєдіяльності особи з інвалідністю є діяльність, спрямована на захист прав людини, охорона здоров'я, освіта, екологія, культура тощо.

З огляду на це, актуальною видається наукова проблематика монографії «Громадські організації та спілки осіб з інвалідністю як суб'єкти надання соціальних та реабілітаційних послуг засобами інклюзивного туризму в громаді» (уклад.: Н. М. Коляда, О. О. Кравченко, С. М. Каштан, І. А. Молоченко).

Монографія – результат дослідження науково-дослідної теми за кошти держбюджету: «Система соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з особливими освітніми потребами засобами інклюзивного туризму» (державний реєстраційний номер: 0119U103978), що виконується в Уманському державному педагогічному університеті імені Павла Тичини.

У науковому виданні обґрунтовано важливість системної співпраці центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій, особливо соціального спрямування, щодо створення умов для забезпечення прав людей з інвалідністю на якісну освіту, охорону здоров'я, соціальний захист і підтримку на рівні держави та на рівні громади.

На сьогодні громадські організації соціального спрямування продовжують надавати широкий спектр послуг – це надання допомоги людям, які постраждали від збройного конфлікту, внутрішньо переміщеним особам, особам з інвалідністю та іншим вразливим верстам населення (учасники бойових дій, ООС (АТО), ветерани війни і праці, чорнобильці тощо), а також навчання, консультування і аналітичні послуги. Через опитування вони оцінюють потреби своїх клієнтів та цільових груп. Переважна більшість інститутів громадянського суспільства (далі – ІГС) продовжують надавати свої послуги безкоштовно, але поступово зростає кількість ІГС, які продають свої товари та послуги, а також беруть участь у соціальному замовленні та державних закупівлях на національному та місцевому рівнях.

Сподіваємося, що пропонована монографія, в якій представлено узагальнений досвід діяльності ГОІ, а також здійснено аналіз вітчизняного законодавства у сфері захисту прав людей з інвалідністю, сприятиме пошуку ефективних шляхів долучення неурядових організацій до надання соціальних та реабілітаційних послуг соціально вразливим верствам населення засобами інклюзивного туризму, задля покращення якості їхнього життя та добробуту, на засадах принципів соціальної справедливості, дотримання прав людини, колективної відповідальності та поваги.